

"XÓT XA QUỲ TRÊN ĐÔNG TRO TÀN..."

Đạo mẹ tôi và bác tôi còn sống, đêm nào tôi cũng phải mở điện thoại, phòng khi Chúa gọi các cụ giữa khuya, và thế là trong một thời gian dài, tôi đã bị đánh thức... oan vì những cú điện thoại của người khác. Rồi mẹ tôi mất năm 97 tuổi, bác tôi là một Linh Mục, cũng mất lúc 102 tuổi. Điện thoại không phải online nữa, và hơn một năm nay tôi được ngủ yên...

Thế nhưng mấy ngày vừa qua, tôi lại phải mở điện thoại qua đêm như trước đây, vì những biến động đau lòng tại Vườn Rau Lộc Hưng, Phường 6, Quận Tân Bình. Nhà cầm quyền tung một lực lượng hùng hậu cùng nhiều xe cơ giới đến đập phá san bằng một khu vực rộng trên dưới 4ha của trên 100 gia đình đang sinh sống. Các cuộc tấn công vây ráp như một trận đánh giặc ngay trong thành phố, lực lượng an ninh chìm nổi, các sắc phục bao vây vòng trong vòng ngoài, tiếng loa phóng thanh, tiếng xe cơ giới gầm rú inh ỏi, át tất cả tiếng than khóc kêu la của các nạn nhân...

Tôi đã đến thăm người dân ở đây vào ngày bắt đầu "trận đánh", lúc 11g30 ngày 4.1.2019, nhưng bị các nhân viên an ninh không sắc phục (sao lại gọi là an ninh nhỉ, có giữ an ninh gì đâu?) chặn xe và gây chuyện, ép tôi phải quay trở lại Tu Viện, không cho tiếp cận người dân oan Vườn Rau. Tôi dùng chữ "trận đánh" vì thực tế đúng là như vậy, các nhân chứng tại chỗ, các hình ảnh và các video cố gắng ghi được hình ảnh và âm thanh của "trận đánh" ấy. Cũng phải nói rõ là bất cứ ai định chụp hoặc quay video đều bị bắt người và tịch thu máy ngay.

Tôi không kể thêm nữa vì những hình ảnh đăng tải tràn ngập trên FB, dù nhà cầm quyền có cố gắng nói cách nào đi nữa thì sự thật qua các phương tiện truyền thông sẽ nói tất cả. Tôi cũng không bình luận gì về tính pháp lý và cả tính đạo lý trong cuộc cưỡng chiếm này vì trên mạng nhiều người đã phân tích, nhận định và chia sẻ suy nghĩ rất mạnh. Tôi chỉ xin

chia sẻ cảm nhận của tôi, một Linh Mục, một con người Việt Nam trước sự kiện kinh hoàng đang xảy ra.

Tôi nói chuyện mở máy điện thoại qua đêm vì những tin tức của những người thân của tôi ở khu vực Vườn Rau chiếm trọn tâm trí tôi, tôi cần nghe tin tức từ họ và họ cũng cần có sự đồng hành của tôi. Người thân với nhau cả mà, ai cấm được tôi thân ai?

Khoảng 22g00 tôi đang theo dõi thông tin trên mạng, một “con bé” nghịch ngợm vào bậc siêu trong nhóm, nhắn tin cho tôi: “Ngoại ơi, hình như có phép lạ!”, thế là con bé kể một hơi về Thánh Lễ vừa cử hành dành cho giới trẻ mà con bé đang sinh hoạt trong Giáo Xứ, hấn nói cha xứ cho hấn lên chia sẻ với các bạn trẻ đầu lễ, hấn nói về biến cố Vườn Rau, hấn đề nghị thảo luận về biến cố, các bạn trẻ lưu tâm lắng nghe và tham gia.

Cuối lễ Cha xứ gọi cô bé hỏi thêm về nhiều điều, cô bé có dịp nói rõ về những gì cô bé chứng kiến, tiếp xúc và trải trở, rồi cô bé mạnh dạn xin cha xứ cho phổ biến và tổ chức chung tay hỗ trợ cư dân Vườn Rau vào Lễ giới trẻ Chúa Nhật này, bất ngờ cha xứ quyết định “cả 5 lễ của nhà xứ con ạ”! Hấn nói với tôi: con muốn hét lên vì ngạc nhiên, vì xưa nay cha xứ không lưu ý lắm những chuyện như thế này, thậm chí còn trực tiếp khuyên cô bé không nên tham gia những chuyện như vậy. Cha xứ tiếp tục đưa ra nhận định và hứa cầu nguyện cho bà con Vườn Rau Lộc Hưng, cha nhắn cô bé: con nói với họ cố gắng duy trì không bỏ việc đọc kinh ở đài Đức Mẹ.

Trên mạng xã hội hiện đang lan truyền một phóng sự về đêm kỷ niệm 52 năm Thánh Ca Vào Đồi do Nhóm Lửa Hồng tổ chức ở Nhà Thờ Tân Định. Trong đoạn clip ngắn ngủi đó, Linh Mục Thành Tâm đã cảm ơn Ban Tổ Chức, đồng thời nói với mọi người về sự hiệp thông với dân oan Thủ Thiêm, đặc biệt bà con Vườn Rau Lộc Hưng. Linh Mục Quang Uy cũng vừa hát lên một “Tiếng kêu oan thở than” như một lời nguyện cầu

cho anh chị em đang đau khổ trong cả nước, cách riêng ở Vườn Rau Lộc Hưng.

Không chỉ Đức Cha Mcae Hoàng Đức Oanh, nguyên Giám Mục Giáo Phận Kontum; Không chỉ Đức Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Long, Giám Mục Parramatta, Chủ Tịch Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình Hội Đồng Giám Mục Úc; Không chỉ cha Giuse Lê Quốc Thăng, Thư Ký Ủy Ban Công Lý và Hòa Bình trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, lên tiếng mạnh mẽ, nhưng đó đây đã có nhiều anh em Linh Mục bày tỏ ý kiến và sự đồng cảm của mình, mỗi người theo cách riêng của mình, tùy hoàn cảnh, tùy thời điểm. Rồi phải nói là rất đông anh chị em Công Giáo và không Công Giáo đã ân cần chia sẻ trợ giúp. Cư dân Vườn Rau sẽ cảm thấy ấm áp hơn dù đang màn trời chiếu đất, họ đang cảm thấy mạnh mẽ vì ngày càng nhiều người hiểu và đồng hành với họ. Họ vẫn bình tĩnh, từng bước theo Chúa Kitô trên con đường khổ giá, họ biết họ không cô đơn.

Người ta có thể xô đổ tháp chuông nhưng không xô đổ được Sự Thật và Tình Yêu. Rồi một ngày chúng ta “dựng lại tháp chuông... trên kỷ niệm xưa”.

Lm. VĨNH SANG, DCCT, 12.1.2019, theo Ephata 831
Tựa đề trích lời trong tác phẩm “Bóng nhỏ giáo đường”
của cố nhạc sĩ Nguyễn Văn Đông

www.vietnamvanhien.org